

РЕШЕНИЕ

№ 5618

гр. София, 06.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 48 състав,
в публично заседание на 26.09.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калина Пецова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **5306** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Делото е образувано по жалба от К. Ч. К. срещу Решение № 660 от 04.05.2022г. на Кмета на [община], издадено по реда на ЗДОИ по заявление на жалбоподателя.

С жалбата се иска отмяна на оспореното Решение в частта му, с която се определя такса от 0.09 лева за страница, която стойност е определена съгласно Методика, следваща реда на Заповед № ЗМФ-1472 от 29.11.2011г. на Министъра на финансите. С жалбата се сочи, че същата е отменена със Заповед № ЗМФ-156 от 11.03.2022г. на Министъра на финансите, поради което таксата за издаване на документи следва да бъде определена по реда на Наредба №Н-1/07.03.2022г. , съответно по 0.03 лева на страница / 0.01 за хартия и 0.02 за тонер/.

Моли решението да бъде отменено в тази му част и да бъде определена съответната такса за изготвяне на копия от документите, съдържащи съответната обществена информация.

В проведеното съдебно заседание жалбоподателят се представлява и поддържа жалбата. Счита, че е налице правен интерес от оспорването, въпреки представеното по делото от страна на ответника с молба от 23.09.2022г. Решение № 1496/23.09.2022г. на Кмета на [община], с което е допусната поправка на очевидна фактическа грешка в оспореното решение, като вместо „1.08“ лева да се чете „0.36 лева“. Намира, че последното не представлява очевидна фактическа грешка и не може да бъде поправено по реда на чл. 66 от АПК в хода на съдебното производство. Претендира направените разноски, за които представя доказателства.

Ответникът не се представлява. Както бе посочено, представя с молба от 23.09.2022г. Решение № 1496/23.09.2022г. на Кмета на [община], с което е допусната поправка на очевидна фактическа грешка в оспореното решение, като вместо „1.08“ лева да се чете „0.36 лева“. Счита, че с оглед последното, е налице отпаднал правен интерес от оспорването. Оспорва изплащането на разноски.

Софийска градска прокуратура не изпраща представител.

Съдът, на база данните по делото, становищата на страните и действащата нормативна уредба приема жалбата за допустима и основателна.

Не се спори, че по подадено от настоящия жалбоподател заявление за получаване на достъп до обществена информация № УРИ 161147284378-22.04.2022г. е издадено процесното Решение № 660/-04.05.2022г., с което е разрешен търсения достъп.

Със същото е определен начина за предоставяне на исканата информация чрез копия на хартиен носител. В тази връзка е разпоредено информацията, представляваща копия на 12 страници да бъде предоставена след заплащане на разходите за изготвяне на копията в размер на 1.08 лева – по 0.09 лева на страница.

Това е и частта от решението, предмет на оспорване.

Към момента на издаване на процесната заповед, материята за определяне на нормативи за заплащане на разходите по предоставяне на обществена информация по чл. 20, ал. 2 от ЗОДОИ е надлежно уредена с подзаконов нормативен акт Наредба №Н-1 от 07.03.2022 г. за опреляне на нормативи за заплащане на разходите по предоставяне на обществена информация. Съгласно същата, която е в табличен вид /т.1 и т.2/, разходите за предоставяне на обществена информация посредством копия на хартиен носител е съответно 0.01 лева / за хартия/ и 0.02 лева / за тонер/ на страница.

С оглед изложеното, решението в частта му, с която са определени разноски от 0.09 лева следва да бъде прието за незаконосъобразно и отменено.

По отношение на новопредставеното по делото доказателство Решение №1496 от 23.09.2022г. на Кмета на [община] за поправка на очевидна фактическа грешка на оспореното решение именно в частта му – предмет на оспорване, съдът съобрази: На първо място, решението е издадено към момент, в който е налице висящо съдебно производство с предмет – същия акт. Поради това и предвид разпоредбата на чл. 130 , ал.2 от АПК съдът приема, че е недопустимо същият да бъде преразглеждан от издателя си, вкл. поправян по реда на чл. 62 от АПК. В съдебната фаза на производството е допустимо единствено оттегляне на акта, което следва да бъде сторено при ограниченията на чл. 156 от АПК, каквото производство не е налице в случая. Не на последно място, по делото липсват данни така издаденото решение за поправка на ОФГ да е връчено на жалбоподателя, който има право да го оспори, поради което и същото не е влязло в законна сила и не е произвело действие. С оглед горното, съдът приема, че не е налице валидно оттеглен акт в оспорената част, което да е предпоставка за прекратяване на производството, поради отпаднал правен интерес.

При тази хипотеза, разноски в полза на жалбоподателя са дължими. Органът, което се доказва и с поправката на акта си, е дал повод за образуване на производството, поради което дължи репарирването на сторените такива.

Не се споделя и възражението относно липсата на доказателства за условията на осъществяване на безплатна адвокатска защита по чл. 38, ал.2 от Закона за

адвокатурата, тъй като законът изисква изявление по чл. 36, ал.2 от ЗА, за установяване на тези обстоятелства. В процесния случай е налице такова изявление, както и е представен договор за абонаментно представяне на адвокатски услуги от 26.04.2022г., в който изрично е уговорено заплащане по реда на чл. 38, ал.2 от ЗА. Поради това органът ще следва да репарира разноски в размер на 500 лева адвокатски хонорар и 10 лева - заплатена държавна такса.

След отмяна на решението, преписката следва да се върне на органа, който да съобрази искането си за такса във връзка с предоставената информация, съобразно с действащото законодателство.

При този изход на спора, в полза на жалбоподателя следва да бъдат присъдени сторените по делото разноски.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал.2, предл.1 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 660 / 04.05.2022г. на Кмета на [община] в частта, с която е определена такса за изготвяне на копия на хартиен носител относно допуснатия достъп до обществена информация в размер на 0.09 лева.

ВРЪЩА преписката на органа, който да коригира исканата такса съобразно с действащото законодателство, като определени таксата в размер на 0.03 лева за страница.

ОСЪЖДА [община] да заплати в полза на К. Ч. К. сумата от 10 / десет/ лева, представляващи заплатена държавна такса.

ОСЪЖДА [община] да заплати в полза на адв. Г. Д. – АК Б. сумата от 500 лева, представляващи договорен адвокатски хонорар по реда на чл. 38, ал.2 от ЗА и на основание чл. 8, ал.3 от НАРЕДБА № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Решението не подлежи на оспорване.

Преписи от решението да се изпратят на страните.

СЪДИЯ: